

over 2 Maanedes, eller fordi en ellers bunden Hund tilfældigvis har været løs i en Times-tid eller maaskee en Nats Tid og derfor er afgiftspligtig. Jeg maa tilstaae, at jeg mere hudedede det Princip — thi jeg kan ikke see Andet, end at der er foregaaet en Principforandring med Loven —, som laa i Regjeringens Lovudkast om Forholdsregler mod løsgaaende Hunde, og ihvorvel jeg ikke finder det overordentlig heldigt, at Sogneforstanderskaberne skulde sætte Loven i Værk, vilde jeg dog foretrække det for at tage Lovudkastet, som det her ligger for. Jeg troer, som sagt, at der kan være nogen Grund til, hvis det er os muligt, at foretage Skridt, hvorved vi kunne bidrage Noget til at hæmme det muligvis flere Steder tiltagende Hundehold, men jeg troer ikke, at dette skeer paa den heldigste Maade, saaledes som Lovforslaget antyder. Jeg er ingen Modstander af Loven i og for sig, men som den her foreligger, troer jeg den er uheldig.

H. M. Petersen: Hvad Lovens Titel angaaer, da troer jeg ikke, at den har meget at bethede. Holder man sig til Ordet „Forholdsregler“, ligger der i disse Forholdsregler en Skat, og holder man sig til Ordet „Afgift“, indeholder denne Afgift en Forholdsregel; det har vist ikke meget paa sig, om man vælger den ene eller den anden Overskrift over Loven. Jeg mener, at min ærede Nabo tilvenstre, det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (Madsen), kan være ganske rolig med Hensyn til den Skadeserstatning, som løsgaaende Hundes Eier skulle ubrede, thi selv denne Lov foruden antager jeg, at en løsgaaende Hundes Eier, forsaavidt han kan opbages, nok vil komme til at erstatte den Skade, som hans Hund tilføjer Andre. Men det, hvorpaa det kommer an, er netop at udfinde Eieren, og enten man skriver her i Loven, at Hundens Eier skal erstatte Skaden eller man ikke gør det, vil Eieren være lige vanskelig at finde og lige pligtig til at erstatte den Skade, som hans løsgaaende Creaturer forarsage, thi dette ligger allerede i den Lovgivning, vi have, uden denne nye Lov. Naar det ærede Medlem har talt om, at det var lidt haardt, at der skulde betales Skat for Vænehunde, naar

de kom løs, skal jeg dertil bemærke, at dersom der blev givet lidt større Frihed for løsgaaende Vænehunde, kan den ærede Taler være vis paa, at en stor Deel løsgaaende Hunde vilde komme til at løbe omkring med en Snor eller en Stump Lænke om Halsen, og naar man saa kom og sagde til Eieren, at hans Hund var løs, vilde han svare: Gubbebares, er den løs, den er ellers bunden. Dette vilde være den bedste Udvei til at blive fri for at betale Skat af løsgaaende Hunde, det gaaer ikke paa denne Maade. Det ærede Medlem for Rjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (K. Pedersen) sagde, at Hunde er aldeles nødvendige, som — jeg veed ikke, om han ikke brugte Ordet „Politibetjente“, men hvis det ærede Medlem fra Teshstrup (Faaborg) vil have Hunde som Politibetjente, troer jeg rigtignok, at tobenede Politibetjente vilde være en god Deel bedre. En Politibetjents Pligt er i Begyndelsen at tiltale Vedkommende paa en høflig og artig Maade, men dertil kan man ikke faae en Hund afrettet. En Hund vil som Politibetjent i Reglen angribe meget stærkt og meget let komme til at straffe haardt for en lille Forbrydelse eller maaskee for slet ingen; det vil være tøilesløse Politibetjente, som jeg for mit Vedkommende ikke kan anbefale. Det kan imidlertid nok være, at Hunde ere en aldeles nødvendig Artikel at have, og at de stifte og udrette megen Gavn, men saa lad os kalde Staten en Skat paa en Nødvendighedsartikel, dem have vi jo desuden saamange af; en stor Deel Ting, som høre til de menneffelige Livsfor nødenheder, ere belagte med Afgifter, og den ærede Taler fra Rjøbenhavns Amts 4de Valgkreds kunde derfor gjerne classificere Hundene under samme Kategori, dette skal jeg ikke have Noget imod, naagtet jeg troer, at de fleste løsgaaende Hunde ere Lurusartikler. Naar den ærede Taler siger, at saalænge vi ikke ere komne til at beskaffe andre nyttige Creaturer, skulle vi heller ikke beskaffe Hundene, som gjøre megen Nytte ved at bide Rotter og foretage mange andre nyttige Ting, indrømmer jeg ganske vist dette, men naar de ere færdige dermed, komme de ikke paa Stald, de blive ikke saaledes bundne som Heste eller Køer — thi Vænehunde er her jo ikke Tale om —, de streife omkring paa en ganske